

i denne Lov, maa man erkjende, at den kun er en Udvikling af, hvad vi for længe siden ere komne ind paa. Det kan vistnok med Rette paastaas, at det ikke er korrekt, at vi med Hensyn til de Fattiges Kasse, som oprindelig var beregnet paa frivillige Tilskud, efterhaanden ere komne ind paa, at Vidragene dertil for en stor Del ydes af Kommunen, og ligefrem udskrives i Kommunen. Det var egentlig ikke Tanken dermed, men vi ere komne saa langt paa den Vej, at jeg meget godt kan slutte mig til det, der her foreligger, som en Fortsættelse af den Vej, man alt er kommen ind paa, og som maaske ikke er en rigtig Vej. Det ene fører til det Andet, og jeg vil anse det, der her foreslaas, for bedre end det, vi have i Diebliffet. Det er ikke Smaaamter, der efter mit Kjendskab til Forholdene ydes af Kommunerne som Bidrag til de Fattiges Kasse. Det gaar op i mange Hundrede Kroner aarlig. Jeg har havt Leilighed til at lære det at kjende i det Amt, hvor jeg har hjemme. Der er der ikke Tale om et eller to Hundrede, men om 4—5—900, ja indtil 1,000 Kr., som Bidrag fra Kommunen til de Fattiges Kasse. Man er altsaa kommen ind paa en Vej, der meget nærmer sig til, hvad her foreligger. Men jeg anser det for givet, at vil man have denne Lov, maa man opgive Bestemmelsen om Bidrag fra Statskassen. Der vil blive stillet store Krav til Statskassen i andre Retninger. Der er i det andet Thing Lovforslag om Sygekasser, om Forsikring af Arbeidere imod Ulykkestilfælde, og der vil utvivlsomt næste Aar blive Spørgsmaal om Alderdomsforsørgelse. Alderdomsforsørgelseskasserne ville stille de største Fordringer baade til Kommunekasserne og til Statskassen. Det staar for mig som utvivlsomt. Det kan ikke undgaas, naar man vil fremme dem, og de staa for mig som en Sag, der bør og maa fremmes. Jeg kunde have følt mig meget fristet til allerede i denne Samling, at fremtomme med et Forslag om en Alderdomsforsørgelse for en Brøddel, men jeg har opgivet det, da jeg fik at vide, at disse andre Lovforslag, som egentlig ere nødvendige Forløbere for at føre en Lov om Alderdomsforsørgelseskasser igjennem, vilde komme frem i Aar, altsaa blive fremlagte som Banebrydere for en Lov om Alderdomsforsørgelse. Jeg vilde anse det

som beklageligt, om et Lovforslag som det her foreliggende skulde lægge Hindringer i Veien for Fremme af en Lov om Alderdomsforsørgelse, fordi man her allerede vilde komme til at trække meget betydelige Bærlar paa Statskassen. Hvor meget dette vilde løbe op til, er ikke godt at sige fra Først af. I Begyndelsen vil det ikke blive saa meget, men vi maa dog indrømme, at det store Tal, der blev nævnt, nemlig $\frac{1}{2}$ Mill. Kroner, er det ikke umuligt vil kunne naaes. Naar vi tage hele Indbyggerantallet i Landet og lægge en Beregning af $\frac{1}{4}$ Krone pr. Individ, som der kan gaaas til, til Grund, bliver det jo $\frac{1}{2}$ Mill. Kroner, og jeg tror, at en Bestemmelse, der kan føre til et saadant Resultat, vil virke hemmende med Hensyn til Gjennemførelsen af de andre Love, som jeg anser for nødvendige, og som Noget, der vil trænge sig frem. Enten vi ville eller ikke, komme de Sager til at ligge for med en saadan Styrke, at man maa se at klare det paa en eller anden Maade. Spørgsmaalet er nu, om dette Lovforslag er fremtkommet med et bestemt Ønske om, at det skal føres igjennem. Er det Tilfældet, forekommer det mig, at det ikke vil være nogen Ulempe for dets Gjennemførelse at opgive Fordringen om Statstilskud. Denne Fordring kan altid senere efterkommes, naar man skulde anse det for ønskeligt og nødvendigt, men bliver det staaende nu, er jeg vis paa, at dette Lovforslag ikke kommer til at udrette mere end mange andre Lovforslag, der expederes fra dette Thing og ikke komme videre. Det er derfor Spørgsmaalet, hvad man tilsigter med dette Lovforslag; om man ønsker at faae en Lov, som kan være heldig i visse Retninger, eller om man bryder sig mere om at have — jeg havde næsten sagt — gjort en Demonstration, og lade Loven ligge helt uden at opnaa mere. Det er i mine Tanker ikke nogen heldig Maade at komme med Lovforslag paa. Jeg vil ikke sige og allermindst her paastaas, at man er kommen frem med Lovforslaget i den Hensigt, men det kan meget let komme til at virke saaledes, at Lovforslaget bliver liggende ufuldendt og ikke fører til noget Resultat, fordi denne Bestemmelse er deri. Naar jeg ser paa Tingene, som det er, vil jeg foreslaa, at man opgiver Statstilskudet for at faae den øvrige Lov ført igjennem. I det Hele taar staar det